

В самоті, гризоті

Іван Франко

В самоті, гризоті
Давні сни золоті
Розійшлись, розплились,
Наче дим по лугах,
І вже ти, як колись,
Не являєшся в снах!

І не раз в сумний час
Гадка чорна летить:
Що невже ж ти нараз
Перестала любити?

І не раз ми ся снить,
Що горю надо мнов
Сяє місяць блідий,
Пахне свіжов травов,

Ліс шумить молодий,
Вдалі потік журчить,
А довкола хрести,
Другий ліс кам'яний.

І здаєсь ми, що ти
Тихо-тихо лежиш
Під хрестом, під травов,
І на місяць глядиш.
Але ні, гляну знов —
І твоє й не твоє
Те могильне лице!..

Ні, не ти се лежиш
Під хрестом, під травов!..
Ні, і не за тобов
Я тут плакати прийшов!
Се лежить тут моя
Затолоченая,
Схоронена любов!